

XXXIII.

Карлъ петый.

Царскыѣ аудіенціи въ Испаніи не бѣхъ такызи какъ-выто може да си гы въобрази чловѣкъ за една страна дѣ-то придворныйѣ етикетъ са пазн съ една токкози наложителна строгость. Овзи етикетъ, който происхождаше отъ съвършенно сыновнѣ и почти фанатическо почитаніе на Испанцытѣ къмъ царя имъ, бѣше просто преданіе опазвано отъ твърдия характеръ на този серьозенъ, скептический народъ, и природно враждебенъ на новизнытѣ, бѣше уваженіе отдавано отъ чада къмъ баща имъ. Съкый можаше да влѣзе въ палата и да сполучи аудіенція и въ найтържественытѣ дни. Царьтѣ приемаше обыкновенно отъ десетѣтъ часа преди пладне до двата слѣдъ пладне. Естеванъ и Жуанъ д' Авила бѣхъ точны на свиданіето, което имъ даде Карлъ V. Щощъ удари часѣтъ десетъ, и тѣ са качихъ по стълбата на палата. Тѣ влѣзохъ въ една предня стая, безъ да имъ попречятъ двамата стражи копто пазяхъ входа. Никой не бѣ дошълъ еще. Единъ слуга имъ подаде бильетъ на който бѣ написано числого 1, и двамата отидохъ да си починятъ на едно отъ червенытѣ канапета копто украсявахъ стаята. Тѣзи стая имаше три врата закрыты съ кадифеяны завѣсы: еднытѣ отъ тѣхъ водѣхъ къмъ тронната зала, дѣсната къмъ царскыѣ стаи, а третята къмъ стантѣ на принцоветѣ. Естеванъ и апостолѣтъ можихъ да са начудятъ на нѣкои картины отъ Фламандската и Италианска школы, съ копто завоеваніята на Карла V бѣхъ обогатили палата. Между туй други нѣкои лица отъ различенъ полъ и съсловіе додохъ едны слѣдъ други и приехъ отъ слугата по единъ редовенъ номеръ. Тронната зала оставаше затворена съкогы и презъ нея са чуваше глѣчка на одушевленъ разговоръ, во невнятенъ. Императорѣтъ са разговаряше